

at Formaalet helliger Midlet, eller om man vil, at Formaalet berøver Statskassen de Midler, den ellers kunde gøre Fordring paa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 18. April 1925 om Afvanding af Marsken ved Tønder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 37).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Bording): I Fjor vedtog Rigsdagen en Lov om Afvanding af Marsken ved Tønder, hvorefter Staten skulde betale $\frac{2}{3}$ af Udgiften ved Afvandingen af disse Marskegne, og Lodsjerne $\frac{1}{3}$. Tillige indeholdt Loven en Bestemmelse om, at det Beløb, Lodsjerne skulde udrede, kunde de laane af Statskassen, og der var i Rigsdagen Enighed om, at Renten af Laanet skulde svare nogenlunde til den effektive Rente, Staten selv betalte af disse Penge, saa at Staten hverken skulde have Tab eller Gevinst ved Laanet til Lodsjerne. I Fjor blev der fastsat en aarlig Ydelse af 7 pCt., hvoraf $\frac{1}{2}$ pCt. Afdrag og 6 pCt. Rente. Paa Grund af Diskontoneedsættelsen i Aarets Løb og i Anledning af, at der fra Digelavets Bestyrelse er indkommet Andragende til Regeringen om at nedsætte Rentebeløbet, har jeg ment det rimeligt at fremkomme med et Forslag, som gaar ud paa, at den samlede aarlige Ydelse, 7 pCt., bibeholdes, men i Stedet for at der nu betaales 6 pCt. aarlig i ren Renteydelse og 1 pCt. i Afdrag, skal der i Fremtiden betaales i Renteydelse $\frac{1}{2}$ pCt. under Nationalbankens til enhver Tid gældende Diskonto, dog ikke ud over 6 pCt., og Resten skal være Afdrag. Den i Fjor vedtagne Lov gav Finansministeren Bemyndigelse til at udstede Statsobligationer for de paagældende Beløb, og i det

foreliggende Lovforslag er udover de nævnte Forandringer indført den Bestemmelse, at Renten, efter at saadanne Statsobligationer er udstedt, vil være at fastsætte af Finansministeren i Forhold til den effektive Rente af Obligationerne, netop for igen at præcisere, at Staten skal udlaane disse Penge uden at have enten Fortjeneste eller Tab derved.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Jensen Christensen: Det foreliggende Forslag til Lov om Ændring i Lov af 18. April 1925 om Afvanding af Marsken ved Tønder indeholder, som nævnt af den højtærede Landbrugsminister, en Lempelse i Rentebetalingen af det Beløb, som Lodsjerne selv skal yde til Afvandingens Gennemførelse. Dette kan jeg kun hilse med Tilfredshed. Da der imidlertid nylig har fundet Afstemning Sted mellem Kogrepræsentanterne dernede angaaende Afvandingssagens Gennemførelse paa de i Loven fastsatte Betingelser, forekommer det mig, at der med Henblik paa denne Afstemnings Resultater rejser sig en Del Spørgsmaal, som bedst lader sig besvare i et Udvalg. Jeg skal derfor tillade mig paa et senere Tidspunkt at foreslaa Sagen henvist til et Udvalg.

Jensen (Aale): Efter den Anbefaling, som Lovforslaget allerede har faaet af den ærede Ordfører for Venstre, er der vel ikke Grund for mig til at sige ret meget derom; vi drøftede jo ogsaa Sagen ret indgaaende i Fjor. Det er rigtigt, at denne Sag møder ikke saa lidt Modstand dernede, men saaledes gaar det altid, naar en saadan Sag skal ordnes. Man kan vel vanskeligt paavise, at et stort Reguleringsarbejde, hvor som helst det end er foretaget, er sket, uden at der har været rejst stærk Modstand imod det, og det er forstaaeligt, at ogsaa dette Arbejde kan møde Modstand, navnlig da Engene dernede ikke ligger lige højt. De, der faar mindre Gavn af Afvandingen, vil naturligvis lettere kunne blive Modstandere af Forslaget, end de, der faar stor Fordel deraf. Men jeg kan dog ikke forstaa, at man kan høre noget saadant anført som, at den tyske Toldlov skulde bevirke Modstanden. Jeg kan vel forstaa,